

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/13/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316010988
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4316010988.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci odsúdeného K. G., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného K. G. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo 13.12.2016, sp. zn. 2Pp/52/2016, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 27.01.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného K. G. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného K. G. (ďalej len „odsúdený“) o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 3 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/15/2016 zo dňa 24.02.2016, právoplatným dňa 24.02.2016 a z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 3T/23/2009 zo dňa 27.04.2009, právoplatným dňa 27.04.2009 v spojení s uznesením Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 3T/23/2009 zo dňa 04.02.2015, právoplatným dňa 19.03.2015.

Súd I. stupňa rozhodnutie odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce zistil, že odsúdený K. G. bol do výkonu trestu odňatia slobody dodaný príslušníkmi Policajného zboru do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov. Jeho správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni. Do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce bol premiestnený dňa 25.08.2015 za účelom výkonu trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia. V rámci vnútornej diferenciacie bol odsúdený zaradený do diferenciačnej skupiny „B“. Stanovené ciele programu zaobchádzania sa u menovaného plnia čiastočne v oblastiach edukácie, v ostatných oblastiach sa plnia priebežne. Menovaný sa do aktivít v oblasti edukácie zapája iba sporadicky. Jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni. O aktivity konaní v rámci kultúrno-osvetovej činnosti prejavuje záujem. Možnosti väzenskej knižnice využíva. Aktuálne je zaradený na pracovisku zámočníckeho charakteru. Disciplinárne odmenený bol v troch prípadoch, disciplinárne potrestaný doposiaľ nebol. Menovaný udržiava kontakt s družkou a deťmi, ktoré ho v ústave pravidelne navštevujú. Páchania trestnej činnosti sa dopustil opakovane, čo nepoukazuje na kritický postoj k jej páchaniu. Priebežne si vytvára podmienky k udeľovaniu disciplinárnych odmien, avšak jeho aktivita pri plnení stanovených cieľov programu zaobchádzania nedosahuje vo všetkých oblastiach požadovanú úroveň. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam s poukazom na absenciu trvalého zamestnania, kriminálnu minulosť, nízku vzdelanostnú úroveň a nevyhovujúce ekonomické podmienky pred výkonom trestu, je riziko sociálneho zlyhania stredné a aktuálna resocializačná prognóza menej priaznivá. Záverom svojho hodnotenia riaditeľ Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce uviedol, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na jeho podmienenečné prepustenie a

jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sa neodporúča. Prokurátor Okresnej prokuratúry Levice na verejnom zasadnutí s poukazom na hodnotenie riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce navrhol návrh odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietnuť. Zástupca ÚVTOS Želiezovce na verejnom zasadnutí predniesol hodnotenie v súlade s jeho písomným vyhotovením zo dňa 29.09.2016. Od vypracovania hodnotenia u odsúdeného došlo k zmene, dňa 11.10.2016 bol disciplinárne potrestaný. Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený sa doposiaľ 12-krát dostal do rozporu so zákonom. Z oboznámeného rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 3T/23/2009 zo dňa 27.04.2009 vyplýva, že obžalovaný K. G. bol právoplatne odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, ktorý bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 4 roky. Uznesením Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 3T/23/2009 zo dňa 04.02.2015 bolo nariadené, aby menovaný trest uložený uvedeným rozsudkom vykonal so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Z oboznámeného rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/15/2016 zo dňa 24.02.2016 vyplýva, že obžalovaný K. G. bol právoplatne odsúdený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Z ustanovení § 66 odsek 1 a § 66 odsek 2 Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky, a to po uplynutí zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú preukázanie polepšenia plnením povinností a správaním odsúdeného a skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí súd zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku - výkon polovice uloženého trestu, čiastočne splnil jednu z materiálnych podmienok, počas výkonu trestu preukázal polepšenie, keďže získal tri disciplinárne odmeny. Odsúdený však nespĺňa ďalšiu materiálnu podmienku, a to prognózu, že bude viesť riadny život v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia, pretože ako to vyplýva z pripojeného odpisu registra trestov, odsúdený sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti najmä majetkového charakteru. Odsúdený už bol vo výkone trestu odňatia slobody a mal teda v minulosti možnosť preukázať, že výkon trestu splní svoj účel a viac sa do rozporu so zákonom nedostane, avšak sa dopustil opakovane spáchania skutkov kvalifikovaných ako trestné činy, za ktoré bol právoplatne odsúdený. Poukázal na to, že trest odňatia slobody, ktorý odsúdený v súčasnosti vykonáva mu bol pôvodne podmienenčne odložený na skúšobnú dobu, v tejto však nevedol riadny život. Z uvedeného teda vyplýva, že odsúdený v minulosti porušil podmienky podmieneného odsúdenia, pričom sa očakovalo, že počas skúšobnej doby bude viesť riadny život občana a bude sa vyhýbať protiprávnemu konaniu, čo sa nenaplnilo. Podmienené prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že v skúšobnej dobe po podmienenčom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmienenčom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Podľa názoru súdu, keď v minulosti nepostačili výkony trestov odňatia slobody na jeho prevýchovu, v prípade podmieneného prepustenia by nevedol riadny život a je potrebné k dosiahnutiu účelu trestu, aby odsúdený vykonal trest v pôvodne uloženej výmere. Súd podľa § 66 odsek 2 Trestného poriadku, prihliadol aj na typ ústavu a stupeň jeho stráženia a má za to, že tento v súčasnosti zodpovedá miere prevýchovy odsúdeného a možnostiam jeho resocializácie. S poukazom uvedené súd dospel k záveru, že v danom prípade prognóza do občianskeho života u odsúdeného je menej priaznivá, nemožno od neho dôvodne očakávať, že v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia by viedol riadny život a že sa v budúcnosti nebude dopúšťať trestnej činnosti a preto na odsúdeného bude potrebné naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia. Z týchto dôvodov jeho návrh ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal sťažnosť odsúdený. V písomných dôvodoch sťažnosti poukázal na to, že o jeho žiadosti sa malo rozhodnúť najneskôr do šesťdesiatich dní od jej doručenia. Medzi podaním a určením termínu pojednávania ubehlo 83 dní, čím okresný súd nedodrжал podmienky stanovenej zákonom a preto žiada, aby krajský súd vyhovel jeho sťažnosti a prepustil ho na slobodu.

Nadriadený súd pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Nadriadený súd v rámci tejto svojej prieskumnej povinnosti zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o tom, že u odsúdeného nebolo preukázané splnenie jednej z materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia, ktorou podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona je, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, sú opodstatnené a to z tých istých dôvodov, ktoré vyplývajú z odôvodnenia napadnutého uznesenia, na ktoré nadriadený súd ako na správne a úplné preto iba poukazuje a s nimi sa stotožňuje.

Taktiež ako súd I. stupňa, i nadriadený súd zdôrazňuje, že ani už odsúdenia v minulosti nemali pozitívny vplyv na prevýchovu odsúdeného, opakovane sa dopúšťal trestnej činnosti, nevyhýbal sa protiprávnemu konaniu, v súčasnosti si vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený v roku 2009 a aj po uložení tohto trestu, bolo odsúdený uznaný vinným za spáchanie ďalších trestných činov, jeho postoj k páchaniu trestnej činnosti je nekritický. Preto aj podľa názoru nadriadeného súdu je nevyhnutné, aby si odsúdený vykonal trest odňatia slobody v celkovej výmere tak, ako mu bol uložený odsudzujúcim rozhodnutím.

K námietkam odsúdeného o nedodržaní lehoty ustanovenej v § 415 odsek 3 Trestného poriadku krajský súd udáva, že toto ustanovenie Trestného poriadku síce určuje lehotu na rozhodnutie o podanom návrhu najneskôr do lehoty šesťdesiatich dní od jeho doručenia, avšak je potrebné uviesť, že ide o lehotu poriadkovú, s nedodržaním ktorej zákon nespája žiadny následok, napríklad v podobe okamžitého prepustenia odsúdeného z výkonu uloženého trestu. Lehota určená týmto ustanovením Trestného poriadku, bola určená z najmä z toho dôvodu, aby podmiennečné prepustenie nestratilo svoj význam, najmä pri krátkodobých trestoch odňatia slobody a preto sa ustanovila lehota, v ktorej musí súd o návrhu rozhodnúť. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že v prípade odsúdeného nejde o krátkodobý trest odňatia slobody, pretože výkon uloženého trestu mu končí dňa 03.11.2017. V konečnom dôsledku, ako už krajský súd vyššie uviedol, nedodržanie tejto lehoty nemá za následok prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody aj bez splnenia podmienok ustanovenia § 66 Trestného zákona.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie sťažnosťou odsúdeného napadnutého uznesenia a na iné rozhodnutie o návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného, ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.